

Loturak Emakumeok Barakaldo

Emakumeak / Objektuak / Kontakizunak

Harresi gutxiago eta zubi gehiago.

Hitz erraz baina sendoak. Barakaldoko Loturak Emakumeok I. edizioan parte hartu duten emakumeak bezain sendoak.

Emakume eskertuak, harrera egin dien baina aldi berean jasotako mesedeak itzultzeko oztopoak jartzen dizkien udal eskuzabal batekin, beren energia bideratzeko eta, horrela, hartzaile huts sentitzeari uzteko eta, era berean, ematen hasteko, parte sentitzen hasteko.

Beren bizitzak hankaz gora jartzen ikusi dituzten emakumeak, eta pixkanaka, beste emakume batzuekin batera, beren ardatza aurkitzen dutenak, munduan duten leku berria.

Kontakizun hauek Barakaldoko auzokideen arteko zubi horri lagundu nahi diote, leku desberdinetatik heldu eta amatasunean, bakardadean edo paper “ospetsuak” lortzeko beharrean aurkitzen diren emakumeak, horrela lan bat lortzeko.

Edozein kasutan, aurkitzen diren emakumeak.

2024, Barakaldo, Bizkaia

Barakaldo
CIUDAD · HIRIA

EUSKO JAURLARITZA
GOBIERNO VASCO

JUSTIZIA ETA GIZA
ESKUBIDEEN SAILA

DEPARTAMENTO DE JUSTICIA Y
DERECHOS HUMANOS

Igorleak

Sylvia (Madagascar)	4
Gemma (Barakaldo)	6
Ana Lucía (Ekuador)	7
Patricia (Kolombia)	8
Hasna (Maroko)	9
Rebeka (Barakaldo)	10
Souad (Maroko)	11
Natia (Georgia)	12
Jone (Barakaldo)	13

NIRE FAMILIA, NIRE SEMEA:

Nire historia hunkigarri samarra da, baina indartsu egon nahi dut, zuri azaltzeko. Nire familia oso garrantzitsua da niretzat, eta jakin badakite, nahiz eta urrun egon. Dena dela, batez ere, nire amaren falta handi-handia daukat, eta gogoan dut beti. Bihotzean eramango dut beti, 17 urte neuzkala galdu nuelako neure ama. Orain dela 11 urte gertatu zen. Zaila da txikitatik bizitzari aurre egiten laguntzen dizun ama barik bizitzea. Amaren premia daukagu beti.

Uretak joan, urteak etorri, gauza asko gertatu dira, eta adorez zein indartsu aurre egin diet.

2019an, nire SEMEAREN aita ezagutu nuen. Ezagutu nuenean, luzaroan iraungo zuela pentsatu nuen, elkarrekin zahartuko ginela eta familia eratuko genuela. Izan ere, aurretiaz inoiz sentitu ez nituen gauza asko zeuden, eta beragan aurkitu nituen. Denboraren joan-etorrian, haurdun geratu nintzen, eta oso zorionsua izan nintzen.

Zoritxarrez, nire bizitzako beste pertsona garrantzitsu bat galdu nuen, nire semearen aita, alegia, erditu baino astebete lehenago, COVID-19aren ondorioz, hemen, Espainian. Oso-oso zaila izan zen hori gainditzea, baita oso-oso mingarria ere. Edonola ere, zorionez, FAMILIA zoragarria izan nuen inguruan, eta umea edukitzeko indarra eman zidan.

Astebete geroago, AMETS izeneko umea eduki nuen. Bere aita izan zen izena jarri ziona.

Gertatu zen guztiaren ondorioz, Ametsek zentzua eman zion nire bizitzari. Adorea eman zidan, eta Beretzat bizi naiz. Amets OSO-OSO OBJEKTU BALIOTSUA da niretzat, eta neure semearen etorkizunaren alde borrokatuko naiz.

Jainkoak bizitza luzea eman diezagula guztioi, elkarrekin egoteko, bizitza hobea edukitzeko eta maitasun handiz zoriontsuak izateko.

Ametz, maitea,

Sylvia

Inoiz ahazten ez diren usainak daude,

legatuaren historian blaituta daudenak... Begiak itxi eta, oraindik ere, badut zure liburu handi, antzinako eta jakintsuaren... usain bereizgarria sentitzerik... Bizitza aldatu zizun liburua eta gure familiari zentzu berria eman ziona, itxaropen bizia dena eta depresioa izeneko zulo ilun horretatik askatu zintuena.

Zuk liburu honetako orrialde bakoitza maitatzen irakatsi zenidan... bere aginduetan sinesten, bere historietatik ikasten eta nire bideko argia izaten.

Urteen joan-etorrian desagertzen diren herentzia materialak daude... Zureak bizirik dirau, ordea. Espirituala eta betierekoa da.

ESKERRIK ASKO AMA!

Gemma

Dominica Valentina iloba maitea:

Bi urte igaro dira azken aldiz elkarrekin egon ginenetik eta une zoragarriak partekatu genituenetik.

Behinolako tradizio familiar ederra igorri nahi nizuke. Amamek artilezko marrubia ehuntzen dute Gabonetako zuhaitzean jartzeko, eta familiaren babesaren nahiz oparotasunaren adierazgarri da.

Ekuadorrera noanean, marrubia eramango dizut, amamaren eta ilobaren arteko tradizio familiarrari jarraipena emateko.

Marrubi honek zure familia babestuko du, eta, batez ere, ez ahaztu maitasun osoz eta betiko txeraz egin nizula.

Zure amama, beti-beti gogoan zaituena eta beti hor zurekin egongo dena, nahiz eta urrun-urrun egon.

*Maitasunez,
Amama Ana Lucía*

Alex irrikatu eta maitea:

Urrunetik, azaldu egin nahi nizuke zeinen baliotsua den Heidik oparitu zidan kamiseta, hau da, Maximusen argazkia daukana. Uff! Hainbeste urte igaro dira? Ene bada! Zure falta handia daukat. Jainkoari arren eskatzen diot berriro elkarrekin egoteko aukera izan dezagula eta Maxi ezagutu dezazula. Jakin badakit nik bezainbeste maite izango duzula, antzekotasun handiak ditugulako.

Hara, ibilbide honetan, mutilak nirekin eduki ez ditudanez, den-dena apur bat askatzen ikasi dut, eta neure txakurra zenbat behar dudan konturatu naiz, beti-beti alboan daukadalako. Argazki horretan edukitzea oso-oso baliotsua da niretzat, batez ere, Heidi baino ez delako konturatu zeinen garrantzitsua den Maximus niretzat. Oso gustuko izango nuen zurekin egon bazen, baina, tira, gauzak joan behar diren bezala doaz.

Oso maite zaitut. Zaindu, mesedez. Berriro elkar ikusten dugunean Jainkoak agindu dizun lana egiten egongo zarelakoa nago.

Patricia

Kaixo, Fátima:

Idatzi egiten dizut, zu neure alboan edukitzea zorte handia dela eta elkarrekin gauza asko partekatzea oso gustuko daukadala esan nahi dizudalako.

Nirekin betiko egongo zarela nago.

Ondotxo dakizunez, Espainian nago, eta ondo nago, neure ametsa betetzen saiatzen ari naizelako eta beste kultura batzuk ezagutzen ari naizelako: nola bizi diren, nola janzten diren, nola ospatzen duten...

Marokon nengoenean, gauza horiek guztiak telebistan ikusi nituen. Orain, mundu berri honetan nago, nire gurasoak eta nire semea barik.

Zaindu!

Hasna

Kaixo Bibiana,

A zer ustekabea hartu nuen mendira joan ginen egunean eta, bueltan, mugikorra aurkitzen ez nuenean!

Benetan! Ni neu aro analogikokoa izanda, ez nuen sekula pentsatuko mugikor batengatik hain liluratuta egongo nintzenik, telefonoz hitz egitea ere batere gogoko ez dudala kontuan hartuta.

Dena dela, badakizu oso-oso gustuko ditudala musika eta argazkilaritza, oso gogoko dudala egun osoa Spotify entzuten egotea eta selfieak egitea. Isatsi eta beste katu batzuei egiten dizkiet argazkiak, geure loba Anderri egiten dizkiot argazkiak; eta, batez ere, lagun-talde osoari. Une zoragarriak grabatu eta den-dena gordetzen dut karpetetan, sailkatuta edukitzeko eta, elkarrekin gaudenean, ekitaldiren bat gogoratzeko: kontzertua, urtebetetzea, afaria, bazkaria, kedada... Argazkiak zein bideoak bilatu eta elkarrekin barre egiten dugu.

Hainbat fitxategi gordetzeko memoria handia eduki behar dela eta behin eta berriro gigak gehitzen ibili behar naizela jakin arren, uste dut benetan zoragarria dela tresna horretan hainbeste oroitzapen gordeta edukitzea.

Eskerrik asko aurkitu zenidalako.

Rebeka

Nire seme-alabok:

Seme-alaba maiteok, zuon falta handi-handia daukat. Beti zaituztet gogoan, eta ez dakit noiz ikusiko zaituztedan.

Bihar, agian. Datorren hilean, agian. Egunen batean, agian. Zugatik sentitzen dudan irrika jasanezina da gaur egun. Azkenean, nire gutuna egoera onenean jasoko duzulakoan nago.

*Nire musu bero-beroak,
Zuen ama Souad*

Natia naiz.

Nire objektua amak oparitu zidan liburua da.

Ama nire aingerua da. Nire familiaren aingerua dela uste dut. Gehien maite dudana da.

Nire familiako kide guztiak osasuntsu eta ondo egotea da mundu honetan gehien nahi dudana.

Egunero-egunero, haien alde, amaren alde eta nire alde ere egiten dut otoitz.

Ez dago norbait faltan edukitzea baino gauza zailagorik, baina nire bizitza halakoxea da, eta ez dakigu non bizi ahal izango garen azkenean.

*Nire amak eta nire Bibliak
indar handia ematen
didate, ondo egoteko eta
den-denari aurre egiteko.*

Lagun maitea:

Niretzat oso garrantzitsua den oroigarria zein den azaldu eta partekatu nahi nizuke.

Esekitzeko panpinatxoa da, kateorratza dauka eta amak egin zidan.

Txikia eta xehea izan arren, baliotsua da, amak bere egunean egin zidan oparia da.

Seguruenik, urtebetetze batean oparitu zidan, baina orain ez dut gogoratzen, aspaldi gertatu zelako.

Edonola ere, urteak eta urteak igaro diren arren, gogoan dut harrezkero. Ikusten eta begiratzen dudanean, ama joan zenetik faltan ditudan oroitzapen horietara narama. Izan ere, artean gaztea zela joan zen, ni neu heldua nintzenean.

Bere faltak hunkitu egiten nau benetan, objektu esanguratsu hau ikusten dudanean. Begiratu eta nire burua zeharka aritzen da bere bila. Bere ahotsa, bere irribarrea eta bere barre-algarak sentitzen ditut, eta partekatzen genituen eta elkarrekin ematen genituen une haietara hurbiltzen naute.

Jone

Gutunen bilduma hau Loturak Emakumeok Barakaldo proiektuaren esparruan sortutako kontakizunen lehen argitalpena da.

Proiektu hau Moviltik Kultur Berrikuntzako Elkartek diseinatu eta koordinatua da, eta Barakaldoko Udaleko Kohesio Sozialeko eta Aniztasunaren Kudeaketako Zinegotziak sustatua.

Idatzizko kontakizunez gain, www.moviltik.org helbidean ikus daitezkeen testigantzak sortu dira ere.

